

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/860

od 4. veljače 2016.

o dodatnom utvrđivanju okolnosti u kojima je potrebno isključenje iz primjene ovlasti otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 44. stavak 11.,

budući da:

- (1) U kontekstu sanacije presudno je da sanacijskim tijelima budu na raspolaganju dostatne smjernice kako bi se osigurala ispravna i dosljedna primjena *bail-in* instrumenta u cijeloj Uniji. Osnovno je načelo ono prema kojem se *bail-in* instrument može primijeniti na sve obveze osim onih koje su izrijekom isključene na temelju članka 44. stavka 2. Direktive 2014/59/EU. Stoga se ni za jednu obvezu ne bi smjelo pretpostavljati da je uvijek isključena iz *bail-ina* osim ako je uvrštena na popis obveza koje se izrijekom isključuju na temelju te odredbe. Sanacijsko tijelo bi već u fazi planiranja sanacije i procjene mogućnosti sanacije trebalo nastojati da se isključenja iz *bail-ina* zadrže na najmanjoj mogućoj razini radi poštovanja načela da troškove sanacije apsorbiraju dioničari i vjerovnik.
- (2) Glavno načelo koje se primjenjuje na sanaciju jest načelo prema kojemu bi dioničari i vjerovnici trebali apsorbirati gubitke u sanaciji u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Nadalje, prema vjerovnicima iz iste kategorije trebalo bi se postupati jednako. U tom bi kontekstu trebalo jasno definirati odluku sanacijskih tijela da u potpunosti ili djelomično isključe određene obveze iz *bail-ina* i prenesu gubitke na ostale vjerovnike ili prema potrebi na sanacijske fondove. Stoga se okolnosti u kojima se vjerovnicima omogućuje isključenje iz *bail-ina* trebaju detaljno pojasniti, a svako odstupanje od načela jednakog postupanja prema vjerovnicima istog reda (takozvano načelo *pari passu*) mora biti razmjerno, opravdano javnim interesom i nediskriminirajuće.
- (3) Važno je sanacijskim tijelima osigurati okvir za primjenu njihove ovlasti da određenu obvezu ili kategoriju obveza isključe iz *bail-ina*, u iznimnim okolnostima navedenima u članku 44. stavku 3. Direktive 2014/59/EU, kako bi se u određenom scenariju sanacije osigurala veća jasnoća. Međutim, sanacijskim tijelima potreban je određeni stupanj fleksibilnosti kako bi na pojedinačnoj osnovi mogla procijeniti jesu li isključenja strogo nužna i razmjerna.
- (4) Odluka o primjeni *bail-in* instrumenta (ili drugih sanacijskih instrumenata) trebala bi se donijeti kako bi se mogli postići ciljevi sanacije iz članka 31. stavka 2. Direktive 2014/59/EU. U skladu s tim, ti bi ciljevi sanacije trebali služiti kao smjernice za donošenje odluka u pogledu korištenja instrumenta, uključujući odluku o isključenju određene obveze ili kategorije obveza iz *bail-ina* u određenom slučaju.
- (5) U skladu s tim načelima mogućnost isključenja ili djelomičnog isključenja određenih obveza iz primjene ovlasti otpisa ili konverzije na temelju članka 44. stavka 3. Direktive 2014/59/EU trebala bi biti ograničena na najmanju

⁽¹⁾ SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

razinu potrebnu za postizanje ciljeva koji opravdavaju isključenje. Imajući to u vidu, mogućnost djelomičnog isključenja određene obveze ograničenjem opsega njezina otpisa, ako je to dostatno za postizanje cilja, trebala bi kada god je to moguće imati prednost pred potpunim isključenjem iz *bail-ina*.

- (6) Iznimna primjena ovlasti potpunog ili djelomičnog isključenja određene obveze ili kategorije obveza ne bi trebala utjecati na odgovornost sanacijskih tijela da osiguraju provedivost sanacije institucija i grupa te da imaju dostatna sredstva za ispunjenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kako bi se apsorbirali gubici u sanaciji i osigurala dokapitalizacija u skladu s planom sanacije. U skladu s člankom 45. stavkom 6. točkom (c) Direktive 2014/59/EU odgovarajuća sanacijska tijela pri osiguravanju da određena institucija ima dostatni kapacitet pokrića gubitaka i dokapitalizacije moraju uzeti u obzir sva vjerojatna isključenja. Budući da bi se isključenjem određenih obveza iz *bail-ina* mogla znatno smanjiti raspoloživost tog kapaciteta u sanaciji, sanacijsko bi tijelo trebalo uzeti u obzir vjerojatnu potrebu za tim isključenjima prilikom utvrđivanja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s člankom 45. stavkom 6. točkom (c) Direktive 2014/59/EU.
- (7) S obzirom na iznimnu narav mogućnosti da sanacijsko tijelo isključi određenu obvezu ili kategoriju obveza iz *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. Direktive 2014/59/EU, procjena sanacijskog tijela mora biti dobro utemeljena. Ako takvo isključenje podrazumijeva korištenje sanacijskog fonda, sanacijsko tijelo trebalo bi dati utemeljeno objašnjenje iznimnih okolnosti koje su dovele do isključenja. To je objašnjenje ključno kako bi Komisija mogla ispuniti svoju ovlast iz članka 44. stavka 12. Direktive 2014/59/EU prema kojem Komisija u roku od 24 sata otkada joj sanacijsko tijelo dostavi odluku o isključivanju određenih obveza mora odlučiti bi li trebala zabraniti predloženo isključenje ili zatražiti njegovu izmjenu. Obrazloženje koje sanacijsko tijelo dostavi Komisiji trebalo bi biti razmjerno, uzimajući u obzir potrebu za žurnošću opravdanu okolnostima specifičnima za slučaj.
- (8) U načelu bi se u slučaju sanacije na obveze koje ulaze u izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze uvijek trebao primjenjivati *bail-in* instrument u mjeri koja je nužna za apsorpiranje gubitaka i dokapitalizaciju institucije, i to ako sanacijska tijela pri planiranju sanacije uistinu predvide da te obveze na vjerodostojan i izvediv način pridonose apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji. U iznimnim slučajevima u kojima sanacijsko tijelo mora primijeniti isključenje u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU koje se nije uzelo u obzir pri planiranju sanacije, a takvo bi isključenje podrazumijevalo korištenje sanacijskog fonda, sanacijsko tijelo trebalo bi objasniti koje iznimne okolnosti opravdavaju isključenje te navesti razloge zbog kojih sanacijsko tijelo te iznimne okolnosti nije moglo predvidjeti u trenutku planiranja sanacije. Zahtjev za objašnjenje tih čimbenika trebao bi se primjenjivati razmjerno i primjereno, uzimajući u obzir potrebu za pravovremenim sanacijskim djelovanjem.
- (9) Mogućnost isključenja obveza iz *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. Direktive 2014/59/EU trebala bi se primjenjivati uz potpuno poštovanje općih načela prava Unije i to posebice ne bi trebalo utjecati na zaštitne mjere kojima se štite ostali vjerovnici, primjerice načelo prema kojemu nijedan vjerovnik ne bi smio pretrpjeti gubitke veće od onih koje bi pretrpio da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti (načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj). Pri provedbi isključenja na temelju članka 44. stavka 3. Direktive 2014/59/EU i pripremi plana sanacije sanacijska tijela trebala bi voditi računa o potrebi poštovanja tih zaštitnih mjera i riziku plaćanja odštete vjerovnicima u slučaju nepoštovanja tih mjera. Međutim, činjenica da sudovi mogu preispitati odluku sanacijskog tijela da isključi određenu obvezu ne bi trebala biti isključivi temelj za daljnje isključivanje. Time se ne bi trebala dovesti u pitanje potreba da se u obzir uzmu prethodne sudske odluke povezane s mjerama sanacije ako su relevantne za određeni slučaj.
- (10) Ukupni kapacitet sanacijskog tijela za provedbu isključenja ograničen je činjenicom da gubici koje vjerovnici ne apsorbiraju u potpunosti zbog isključenja mogu biti obuhvaćeni aranžmanom financiranja sanacije samo ako su dioničari i vjerovnici dali doprinos koji odgovara najmanje 8 % ukupnih obveza institucije, uključujući regulatorni kapital.

- (11) Isključenja se trebaju razmatrati na pojedinačnoj osnovi analizom relevantnih pitanja povezanih sa svakim od mogućih razloga za isključenje iz članka 44. stavka 3. Direktive 2014/59/EU, a ne zasebnom analizom specifičnosti svake od institucija. Tim bi se pristupom trebalo osigurati da se na ujednačen način vodi računa o iznimnim okolnostima i izbjeći nepotrebno narušavanje tržišnog natjecanja. Značajke institucije (poput njezine veličine, međusobne povezanosti s drugim institucijama ili složenosti) trebale bi se prema potrebi uzeti u obzir kako bi se procijenilo jesu li prisutne okolnosti u kojima se opravdava isključenje određene obveze iz *bail-ina*. Međutim, te značajke ne bi trebale automatski opravdavati izuzimanje obveza te institucije iz *bail-ina*.
- (12) Neki općeniti čimbenici, kao što su tržišni uvjeti, okolnosti propasti ili visina gubitaka koje je institucija pretrpjela, mogli bi utjecati na vjerojatnost nastanka iznimnih okolnosti, kako je definirano u članku 44. stavku 3. Direktive 2014/59/EU. Međutim, ti se općeniti čimbenici ne bi trebali smatrati dodatnim nezavisnim razlozima za isključenje uz one koji su navedeni u članku 44. stavku 3. točkama (a) do (d) Direktive 2014/59/EU.
- (13) Pri utvrđivanju je li prisutna jedna ili više okolnosti kojima se opravdava isključenje iz *bail-ina* sanacijsko tijelo trebalo bi uzeti u obzir i rok nakon kojeg se neposredna propast institucije više ne bi mogla rješavati na uobičajeni način. Kada su sanacijski planovi i minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za svaku instituciju definirani, a prepreke sanaciji uklonjene, očekuje se da bi institucija trebala imati potreban kapacitet za apsorpiranje gubitaka i dokapitalizaciju. Program sanacije trebao bi se provoditi prema planu sanacije, uključujući strategiju sanacije, osim ako sanacijsko tijelo, s obzirom na okolnosti slučaja, procijeni da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene planom sanacije.
- (14) Ako planovi sanacije i minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze još nisu doneseni i ako je raspoloživo vrijeme za donošenje odluke o načinu na koji će sanacijsko tijelo detaljno provesti plan sanacije ograničeno, vjerojatnije je da će biti slučajeva u kojima se *bail-in* instrument neće moći primijeniti na sve prihvatljive obveze u razumnom roku. Odluka o tome što čini „razumni rok” trebala bi biti povezana s brzinom i sigurnošću koje su potrebne za dovršenje *bail-ina* do određenog datuma kako bi se društvo učinkovito stabiliziralo. Ako nije moguće obaviti sve zadaće potrebne za primjenu *bail-ina* na određene obveze do tog datuma, trebalo bi se smatrati da primjena *bail-ina*, „u razumnom roku” nije moguća. Odluka o tome je li primjena *bail-ina* u određenoj situaciji „teška” ili „nemoguća” trebala bi se donijeti na temelju kriterija kojima se definira „razumni rok”.
- (15) U načelu, na obveze koje su uređene pravom treće države može se primijeniti *bail-in* ako nisu isključene u skladu s člankom 44. stavkom 2. Mehanizmom iz članka 55. želi se povećati vjerojatnost da će se *bail-in* moći primijeniti na te obveze u razumnom roku. Nadalje, što je jednako važno, na temelju članka 67. Direktive 2014/59/EU sanacijska tijela imaju ovlast zahtijevati da upravitelj, stečajni upravitelj ili druga osoba koja provodi kontrolu nad institucijom u sanaciji poduzme sve potrebne korake kako bi se osiguralo da otpis ili konverzija obveza uređenih pravom treće zemlje postanu pravovaljani. Međutim, s obzirom na to da te obveze nisu uređene pravom EU-a, preostaje određen rizik da u iznimnim slučajevima, unatoč svim naporima sanacijskog tijela, uključujući provedbu ovlasti iz članka 67., dođe do problema s provedivošću *bail-ina* tih obveza u razumnom roku.
- (16) Među praktičnim preprekama primjeni *bail-ina* na određene obveze može biti i činjenica da u trenutku kada sanacijsko tijelo primjenjuje *bail-in* instrument iznos obveze nije određen ili ga je teško odrediti. To može vrijediti za osigurane obveze koje premašuju vrijednost odgovarajućeg kolaterala, ili obveze koje su uvjetovane nesigurnim budućim događajima, kao što su izvanbilančne stavke i neiskorištene obveze. Te se prepreke mogu nadići odgovarajućim vrednovanjem, kao što je poništenje obveze i određivanje vrijednosti procjenom, uz primjenu odgovarajuće metodologije vrednovanja, ili primjenom „virtualnog” korektivnog faktora.
- (17) Iako je točno da se u nekim slučajevima može pokazati da je *bail-in* teško primijeniti i na izvedenice, člankom 49. Direktive 2014/59/EU jasno se propisuje način na koji bi se *bail-in* trebao primijeniti na izvedenice, nakon zatvaranja. Činjenica da bi moglo biti teško odrediti netirani iznos u kratkom roku nakon zatvaranja ne bi trebala značiti automatsko isključenje jer se to može riješiti i odgovarajućim metodologijama vrednovanja, koje je Komisija odredila u članku 49. stavku 5. Direktive 2014/59/EU, posebno u fazi privremenog vrednovanja. U skladu s tim, institucije bi trebale dokazati da su sposobne dostaviti informacije koje su nužne za provedbu vrednovanja za potrebe sanacije. Sanacijska tijela posebno bi trebala osigurati da institucije budu u mogućnosti proizvesti tražene ažurne informacije u zadanom roku u skladu sa strategijom sanacije, posebno radi pružanja

potpore vjerodostojnom vrednovanju prije i tijekom sanacije u skladu s člankom 36. Direktive 2014/59/EU. Nadalje, smjernicama je određeno da bi sanacijska tijela trebala razmotriti mogućnost da od institucija zahtijevaju da se riješe imovine koja u znatnoj mjeri ometa izvedivost vrednovanja.

- (18) U članku 2. Direktive 2014/59/EU definiraju se pojmovi ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte kako bi se dodatno odredile okolnosti u kojima bi određene aktivnosti, usluge i djelatnosti mogle biti obuhvaćene definicijom kritične funkcije ili temeljne linije poslovanja. U tom pogledu profitabilnost linije poslovanja nije sama po sebi dostatan razlog za isključenje obveza povezanih s tom linijom poslovanja iz *bail-ina*. Isključenje, međutim, može biti opravdano ako je održavanje temeljne linije poslovanja ključno za postizanje ciljeva sanacije, uključujući održavanje ključnih funkcija, a obavljanjem ključnih djelatnosti, pružanjem ključnih usluga i provedbom ključnih transakcija pridonosi se postizanju tih ciljeva.
- (19) Sanacijska tijela mogu isključiti samo one obveze koje su nužne za potrebe upravljanja rizikom (zaštita od rizika) u kontekstu ključnih funkcija ako se upravljanje rizikom (zaštita od rizika) priznaje za bonitetne potrebe i ključno je za održavanje djelatnosti povezanih s ključnim funkcijama, na način da bi eventualnim prekidom zaštite od rizika bio ozbiljno ugrožen kontinuitet ključne funkcije.
- (20) Nadalje, sanacijska tijela mogu isključiti samo one obveze koje su nužne za potrebe upravljanja rizikom (zaštita od rizika) u kontekstu ključnih funkcija ako, u slučaju prekida mjere upravljanja rizikom, institucija ne bi mogla tu mjeru zamijeniti pod razumnim uvjetima i u roku koji je potreban za održavanje ključne funkcije, primjerice zbog *spreadova* ili nesigurnosti vrednovanja.
- (21) Sprečavanje zaraze radi izbjegavanja znatnog štetnog učinka na financijski sustav još je jedan cilj sanacije kojim se može opravdati isključenje iz primjene *bail-in* instrumenta. U svakom slučaju, isključenje na toj osnovi trebalo bi biti moguće samo ako je doista nužno i razmjerno, ali i ako je širenje zaraze toliko ozbiljno da bi zaraza mogla postati vrlo raširena i narušiti funkcioniranje financijskih tržišta na način koji bi mogao dovesti do ozbiljnog poremećaja gospodarstva države članice ili Unije.
- (22) Određeni rizik od širenja zaraze u određenoj mjeri može biti neodvojivo povezan s primjenom *bail-in* instrumenta. Zakonodavna odluka da se *bail-in* instrument uključi u Direktivu 2014/59/EU kao ključni instrument sanacije, zajedno s načelom prema kojemu bi gubitke trebali snositi vjerovnici i dioničari, znači da se rizik od zaraze koji može biti neodvojiv od *bail-in* instrumenta ne bi trebao automatski smatrati razlogom za isključenje obveza. Sanacijska tijela trebala bi stoga pažljivo procijeniti te razloge i temeljiti isključenje određene obveze iz *bail-ina* na činjenici da je za predmetnu obvezu vjerojatnije da će prouzročiti široku zarazu, kako je opisano u članku 44. stavku 3. točki (c) Direktive 2014/59/EU, nego za obveze koje nisu isključene. Stoga bi svoju procjenu trebala temeljiti na odgovarajućim metodologijama, uključujući kvantitativnu analizu, kako bi utvrdila rizik od široke zaraze i ozbiljnog poremećaja gospodarstva države članice ili Unije te njihovu ozbiljnost.
- (23) Na potrebu za isključenjem na temelju rizika od široke zaraze mogu utjecati tržišni uvjeti u trenutku *bail-ina*, posebno ako do propasti društva dolazi u vrijeme kada je financijski sustav pod znatnim stresom ili pati zbog manjka pouzdanja. Rizik da bi primjena sanacijskih instrumenata i ovlasti mogla imati znatan izravan ili neizravan štetni učinak na financijsku stabilnost i povjerenje u tržište trebao bi se uzeti u obzir pri procjeni mogućnosti sanacije kako se traži u točki 26. odjeljka C Priloga Direktivi 2014/59/EU. Stoga se pri isključivanju određene obveze iz *bail-ina* prema članku 44. stavku 3. te Direktive na temelju rizika od široke zaraze od sanacijskog tijela očekuje da objasni zašto zapreke *bail-ina* nisu riješene tijekom planiranja sanacije ako ta isključenja čine prepreku mogućnosti sanacije. Sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti i je li učinak zaraze uzrokovan ili znatno pojačan primjenom *bail-in* instrumenta na predmetne obveze, ili on pak proizlazi iz propasti institucije kao takve.

- (24) Rizik od širenja zaraze može biti izravan u slučaju da izravni gubici koje snose ugovorne strane institucije u sanaciji dovode do neispunjenja obveza ili ozbiljnih problema sa solventnošću tih ugovornih strana, a posljedično i njihovih ugovornih strana. Mogućnost propasti jedne ili više financijskih institucija koje propadaju ili koje su u poteškoćama koje su izravna posljedica *bail-ina* ne bi trebala automatski dovesti do isključenja obveza iz *bail-ina*. Odluke o isključenjima trebale bi se donositi razmjerno sistemskim rizicima koji bi mogli nastati zbog zaraze.
- (25) Rizik od široke zaraze može biti i neizravan, primjerice zbog gubitka povjerenja određenih tržišnih sudionika, kao što su deponenti, ili zbog učinaka cijena imovine. Bitan kanal neizravne zaraze može biti gubitak povjerenja u tržišta financiranja (maloprodajna i veleprodajna): iscrpljenje ponude, veći zahtjevi za iznos marže općenito ili za institucije čije su značajke slične onima propadajuće institucije, ili prisilna prodaja imovine institucija s nedostatnom likvidnošću.
- (26) Pri primjeni *bail-ina* na određene obveze može doći do uništenja vrijednosti ako su te obveze sastavni dio uspješne linije poslovanja koja bi inače dodala znatnu vrijednost banci, primjerice u slučaju prodaje privatnom kupcu. Kako bi sanacijsko tijelo moglo isključiti određenu obvezu ili kategoriju obveza iz *bail-ina*, očuvana vrijednost trebala bi biti dostatna kako bi (potencijalno) poboljšala situaciju neisključenih vjerovnika u odnosu na njihovu situaciju u slučaju da predmetne obveze nisu isključene iz *bail-ina*. Stoga sanacijska tijela mogu isključiti određenu obvezu iz *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. točke (d) Direktive 2014/59/EU ako bi korist od isključenja za ostale vjerovnike bila veća od njihova doprinosa apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji da nije došlo do isključenja. To primjerice može biti slučaj ako bi se očuvana vrijednost mogla jasno utvrditi odgovarajućim povećanjem naknade koju plaća privatni kupac.
- (27) U kontekstu procjene potencijalnih koristi u smislu očuvanja vrijednosti isključenja iz *bail-ina*, Komisija se na temelju članka 36. stavka 16. odnosno članka 49. stavka 5. Direktive 2014/59/EU ovlašćuje da donese regulatorne tehničke standarde povezane s vrednovanjem za potrebe sanacije i s vrednovanjem izvedenica. Ovisno o primjenjivoj metodologiji, nakon zatvaranja izvedenica mogu se pokazati gubici koji mogu nadmašiti potencijal *bail-ina* za odgovarajuću obvezu te uzrokovati dodatne gubitke kojima se može povećati teret *bail-ina* za druge vjerovnike institucije u sanaciji. Dodatni gubici mogu nastati zbog troškova zamjene koji su nastali za drugu ugovornu stranu ili troškova koji su nastali za instituciju u sanaciji zbog ponovne uspostave zaštita koje su ostale otvorene, a koji se ne odražavaju u vrijednosti izvedenica prema načelu trajnosti poslovanja. U tim okolnostima sanacijsko tijelo trebalo bi procijeniti bi li smanjenje vrijednosti značilo da bi gubici koje snose neisključeni vjerovnici bili veći da je predmetna obveza bila isključena iz *bail-ina*. Potpuno spekulativna očekivanja potencijalnog povećanja vrijednosti ne mogu biti temelj za isključenje,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom propisuju pravila kojima se dodatno određuju iznimne okolnosti predviđene u članku 44. stavku 3. Direktive 2014/59/EU u kojima sanacijsko tijelo pri primjeni *bail-in* instrumenta može određene obveze isključiti ili djelomično isključiti iz primjene ovlasti otpisa ili konverzije.

2. Odredbe ove Uredbe primjenjuje sanacijsko tijelo koje imenuje država članica u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU i Jedinstveni sanacijski odbor u okviru opsega svojih zadaća i ovlasti temeljem Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1).

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Uredba primjenjuje na subjekte iz točaka (a) do (e) članka 1. stavka 1. Direktive 2014/59/EU.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se definicije iz članka 3. Direktive 2014/59/EU. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se i sljedeće definicije:

1. „izravna zaraza” znači situacija u kojoj izravni gubici ugovornih strana institucije u sanaciji, do kojih dolazi zbog otpisa obveza institucije, u bliskoj budućnosti dovode do neispunjenja obveza ili vjerojatnog neispunjenja obveza za te ugovorne strane;
2. „neizravna zaraza” znači situacija u kojoj otpis ili konverzija obveza institucije uzrokuje negativnu reakciju tržišnih sudionika koja dovodi do ozbiljnog poremećaja financijskog sustava s potencijalnom štetom za realno gospodarstvo.

Članak 4.

Zajedničke odredbe

1. Sanacijska tijela ne smiju isključiti određenu obvezu ili kategoriju obveza iz *bail-ina* osim ako je obuhvaćena popisom obveza iz članka 44. stavka 2. Direktive 2014/59/EU.
2. Odluka sanacijskog tijela o isključenju određene obveze ili kategorije obveza iz primjene *bail-in* instrumenta u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU temelji se na analizi institucije u sanaciji na pojedinačnoj osnovi i ne smije biti automatska.
3. Pri razmatranju isključenja u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU, a prije konačnog isključenja određene obveze ili kategorije obveza iz *bail-ina*, sanacijsko tijelo najprije razmatra mogućnost djelomičnog isključenja predmetne obveze ograničavanjem opsega njezina otpisa kada god je to moguće.
4. Pri odlučivanju o tome treba li isključiti određenu obvezu u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU sanacijsko tijelo procjenjuje jesu li u trenutku primjene *bail-in* instrumenta na instituciju ispunjeni uvjeti iz tog članka. Tom se procjenom ne dovodi u pitanje obveza sanacijskog tijela da postupi prema planu sanacije iz članka 87. Direktive 2014/59/EU.
5. Odluka o isključenju određene obveze ili kategorije obveza iz primjene *bail-in* instrumenta u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU temelji se na najmanje jednom cilju sanacije iz članka 31. stavka 2. te Direktive.
6. Odluka o isključenju ili djelomičnom isključenju određene obveze ili kategorije obveza iz primjene *bail-in* instrumenta u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU kojom se podrazumijeva korištenje sanacijskog fonda mora biti valjano obrazložena, uzimajući u obzir potrebu za žurnošću koja je opravdana okolnostima specifičnima za slučaj.
7. Ako sanacijsko tijelo pretpostavi da bi se određenom obvezom ili kategorijom obveza na vjerodostojan i izvediv način pridonijelo apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji te da te obveze ne bi ispunile zahtjeve za isključenje iz članka 44. stavka 3. te određenu obvezu ili kategoriju obveza odluči isključiti ili djelomično isključiti u skladu s člankom 44. stavkom 3., a to podrazumijeva prenošenje gubitaka na sanacijski fond, sanacijsko tijelo mora objasniti sve od navedenog:
 - (a) iznimne okolnosti koje se razlikuju od onih u trenutku planiranja sanacije zbog čega te obveze treba isključiti iz *bail-ina* u trenutku poduzimanja sanacijske mjere;
 - (b) zašto potreba za isključenjem, a posebno iznimne okolnosti koje su do nje dovele nisu mogle biti predviđene pri planiranju sanacije;
 - (c) ako je potreba za isključenjem bila predviđena planom sanacije, kako je sanacijsko tijelo pristupilo rješavanju te potrebe kako bi izbjeglo da se njome spriječi mogućnost sanacije.

8. Pri odlučivanju o isključenju ili djelomičnom isključenju određene obveze ili kategorije obveza u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2014/59/EU, ako bi isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na sanacijski fond, sanacijsko tijelo mora objasniti i sljedeće:

- (a) jesu li i kako ispunjeni zahtjevi iz članaka 5. i 6. ove Uredbe; te
- (b) zašto se potreba za isključenjem nije mogla riješiti odgovarajućom metodom vrednovanja u skladu s člankom 36. Direktive 2014/59/EU.

9. Pri odlučivanju o isključenju ili djelomičnom isključenju određene obveze ili kategorije obveza s ciljem održavanja kontinuiteta ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2014/59/EU, ako bi isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na sanacijski fond, sanacijsko tijelo mora objasniti i sljedeće:

- (a) jesu li i kako ispunjeni zahtjevi iz članka 7. ove Uredbe;
- (b) zašto su obveze koje će se isključiti relevantnije za kontinuitet jasno određenih ključnih funkcija ili temeljnih linija poslovanja od obveza koje se neće isključiti.

10. Ako sanacijsko tijelo isključi ili djelomično isključi određenu obvezu ili kategoriju obveza kako bi se izbjegla široka zaraza u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (c) Direktive 2014/59/EU, pri čemu bi to isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na sanacijski fond, sanacijsko tijelo mora objasniti i sljedeće:

- (a) jesu li i kako ispunjeni zahtjevi iz članka 8. ove Uredbe;
- (b) razloge zbog kojih za isključene obveze postoji veća vjerojatnost da će uzrokovati široku zarazu, kako je opisano u članku 44. stavku 3. točki (c) Direktive 2014/59/EU, od neisključenih obveza.

11. Ako sanacijsko tijelo isključi ili djelomično isključi određenu obvezu ili kategoriju obveza prema članku 44. stavku 3. točki (d) Direktive 2014/59/EU, pri čemu bi to isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na sanacijski fond, sanacijsko tijelo mora objasniti i jesu li i kako ispunjeni zahtjevi iz članka 9. ove Uredbe.

Članak 5.

Isključenje na temelju nemogućnosti primjene *bail-ina* u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2014/59/EU

1. Sanacijska tijela mogu određenu obvezu ili kategoriju obveza isključiti iz primjene *bail-in* instrumenta samo ako ga je zbog prepreka koje su navela sanacijska tijela nemoguće primijeniti u razumnom roku, unatoč svim naporima sanacijskog tijela.

2. U vezi sa stavkom 1., sanacijska tijela prije donošenja odluke o isključenju iz tog stavka moraju posebno ispunjavati sljedeće zahtjeve:

- (a) obvezu sanacijskog tijela da u planu sanacije dostavi opis postupaka kojima će se osigurati dostupnost informacija nužnih za potrebe vrednovanja na temelju članaka 36. i 49. Direktive 2014/59/EU;
- (b) obvezu sanacijskog tijela da riješi sve prepreke mogućnosti sanacije institucije uključujući okolnosti koje dovode do potencijalnog isključenja, a koje bi se mogle predvidjeti u postupku planiranja sanacije kada ta potencijalna isključenja čine prepreke mogućnosti sanacije.

Članak 6.

Razuman rok

1. Kada nastoje isključiti određenu obvezu ili kategoriju obveza iz *bail-ina* prema članku 44. stavku 3. točki (a) Direktive 2014/59/EU, a radi određivanja što čini „razumni rok”, sanacijska tijela određuju sljedeće:

- (a) kada iznos otpisa mora biti konačno određen;
- (b) do kada bi sve zadaće potrebne za primjenu *bail-in* instrumenta na te obveze trebale biti izvršene kako bi se ispunili ciljevi sanacije, uzimajući u obzir situaciju u vrijeme provođenja sanacijske mjere.

2. Pri određivanju zahtjeva iz stavka 1. sanacijska tijela procjenjuju sljedeće:
- (a) potrebu objave odluke o *bail-inu* i određivanja iznosa *bail-ina* te odlučivanja o njegovoj konačnoj dodjeli raznim kategorijama vjerovnika;
 - (b) posljedice koje bi odgađanje te odluke imalo na povjerenje u tržište, potencijalne tržišne reakcije, kao što su likvidnosni odljevi, te učinkovitost sanacijske mjere, uzimajući u obzir obje stavke navedene u nastavku:
 - i. jesu li poteškoće i rizik od propasti institucije poznati tržišnim sudionicima;
 - ii. vidljivost posljedica poteškoća ili potencijalne propasti institucije za tržišne sudionike;
 - (c) radno vrijeme tržišta ako ono može utjecati na kontinuitet ključnih funkcija i učinke zaraze;
 - (d) referentne datume na koje kapitalni zahtjevi moraju biti ispunjeni;
 - (e) datume dospijeca plaćanja institucije te dospijeca predmetnih obveza.

Članak 7.

Isključenje na temelju očuvanja određenih ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja prema članku 44. stavku 3. točki (b) Direktive 2014/59/EU

1. Sanacijska tijela mogu isključiti određenu obvezu ili kategoriju obveza zbog toga što je to potrebno i razmjerno kako bi se očuvale određene ključne funkcije ako smatraju da je ta obveza ili kategorija obveza povezana s određenom ključnom funkcijom zbog čijeg se kontinuiteta na tu obvezu ili kategoriju obveza ne bi trebao primijeniti *bail-in* instrument, uz uvjet da je ispunjeno jedno od navedenog:
- (a) primjenom *bail-ina* na određenu obvezu ili kategoriju obveza dovela bi se u pitanje određena funkcija zbog dostupnosti financiranja ili ovisnosti o drugim ugovornim stranama, kao što su ugovorne strane pri obavljanju zaštite od rizika, o infrastrukturi ili pružateljima usluga instituciji, koje bi nakon *bail-in* amogle biti spriječene u daljnjoj provedbi transakcija s institucijom ili koje to više ne bi željele;
 - (b) predmetna ključna funkcija usluga je koju institucija pruža trećim osobama, a ovisi o neprekinutom ispunjavanju obveze.
2. Sanacijska tijela mogu isključiti obveze koje su nužne za upravljanje rizikom (zaštita od rizika) u kontekstu ključnih funkcija samo ako su ispunjena oba navedena uvjeta:
- (a) upravljanje rizikom (zaštita od rizika) priznaje se za bonitetne potrebe i ključno je za održavanje djelatnosti povezanih s ključnim funkcijama;
 - (b) institucija ne bi bila u mogućnosti tu mjeru pod razumnim uvjetima zamijeniti u roku koji je potreban za održavanje ključne funkcije.
3. Sanacijska tijela mogu isključiti obveze za potrebe održavanja odnosa financiranja samo ako su ispunjena oba navedena uvjeta:
- (a) sanacijsko tijelo je procijenilo da je financiranje presudno za održavanje ključne funkcije;
 - (b) s obzirom na članak 6. ove Uredbe, institucija ne bi bila u mogućnosti zamijeniti financiranje u roku koji je potreban za održavanje ključne funkcije.

4. Sanacijska tijela ne smiju isključiti obvezu ili kategoriju obveza samo na temelju bilo koje od navedenih stavki:
- (a) njezina dospijeća;
 - (b) očekivanog povećanja troškova financiranja kojim se ne dovodi u pitanje kontinuitet ključne funkcije;
 - (c) očekivane moguće buduće dobiti.

5. Sanacijska tijela mogu isključiti obveze ili kategoriju obveza zbog toga što je to potrebno i razmjerno kako bi se očuvala temeljna linija poslovanja ako je isključenje te obveze ključno za održavanje kontinuiteta ključnih djelatnosti, usluga i transakcija institucije u sanaciji i za postizanje ciljeva sanacije navedenih u točkama (a) i (b) članka 31. stavka 2. Direktive 2014/59/EU.

Članak 8.

Isključenje na temelju izbjegavanja široke zaraze u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2014/59/EU

1. Pri razmatranju isključenja na temelju rizika izravne zaraze u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (c) Direktive 2014/59/EU sanacijska tijela trebaju, prema svojim najvećim mogućnostima, procijeniti međusobnu povezanost institucije u sanaciji s njezinim ugovornim stranama.

Procjena iz prvog stavka uključuje sve navedeno:

- (a) razmatranje izloženosti prema odgovarajućim ugovornim stranama s obzirom na rizik da bi *bail-in* tih izloženosti mogao prouzročiti posredne propasti;
- (b) sistemsku važnost drugih ugovornih strana kojima prijeti rizik od propasti, a to se posebno odnosi na ostale sudionike na financijskom tržištu i pružatelje infrastrukture financijskih tržišta.

2. Pri razmatranju isključenja na temelju rizika od neizravne zaraze u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (c) Direktive 2014/59/EU sanacijsko tijelo prema svojim najvećim mogućnostima procjenjuje potrebu i razmjernost isključenja na temelju višestrukih pokazatelja relevantnih za cilj. Pokazatelji koji mogu biti relevantni za pojedini slučaj obuhvaćaju sljedeće:

- (a) broj, veličinu i međusobnu povezanost institucija sa sličnim značajkama kao i institucija u sanaciji zato što bi to moglo dovesti do rasprostranjenog manjka pouzdanja u bankarskom sektoru ili širem financijskom sustavu;
- (b) broj fizičkih osoba koje su izravno ili neizravno zahvaćene *bail-inom*, vidljivost i medijska pokrivenost sanacijske mjere zato što to predstavlja znatan rizik od ugrožavanja ukupnog povjerenja u bankarski ili širi financijski sustav;
- (c) broj, veličinu i međusobnu povezanost drugih ugovornih strana zahvaćenih *bail-inom*, uključujući tržišne sudionike iz nebankarskog sektora i važnost ključnih funkcija koje te ugovorne strane obavljaju;
- (d) mogućnost za druge ugovorne strane da se obrate alternativnim pružateljima usluga za funkcije koje su procijenjene kao zamjenjive, vodeći računa o konkretnoj situaciji;
- (e) bi li nakon *bail-ina* znatan broj drugih ugovornih strana povukao financiranje ili prekinuo obavljanje transakcija s ostalim institucijama ili bi, kao posljedica *bail-ina* tih tržišnih sudionika, tržišta prestala ispravno funkcionirati, posebno u slučaju općeg gubitka povjerenja u tržište ili panike;
- (f) rašireno povlačenje kratkoročnog financiranja ili depozita u znatnim iznosima;
- (g) broj, veličinu ili značaj institucija kojima prijeti rizik od ispunjenja uvjeta za ranu intervenciju, ili od ispunjenja uvjeta za propast ili vjerojatnu propast u skladu s člankom 32. stavkom 4. Direktive 2014/59/EU;

- (h) rizik od opsežne obustave ključnih funkcija ili znatnog povećanja cijena za pružanje tih funkcija, (što je vidljivo iz promjena tržišnih uvjeta za te funkcije ili njihove dostupnosti), ili očekivanja drugih ugovornih strana i ostalih tržišnih sudionika;
- (i) raširena znatna smanjenja cijena dionica institucija ili cijena imovine koju institucije drže, posebno ako mogu utjecati na stanje kapitala institucija;
- (j) opće i rašireno znatno smanjenje kratkoročnog ili srednjoročnog financiranja koje je na raspolaganju institucijama;
- (k) znatno slabljenje funkcioniranja međubankovnog tržišta financiranja, što je vidljivo iz znatnog povećanja zahtjeva za iznos marže i smanjenja kolaterala kojim institucije raspolažu;
- (l) raširena i znatna povećanja cijena za osiguranje u slučaju neispunjenja obveza ili pad kreditnog rejtinga institucija ili drugih tržišnih sudionika koji su relevantni za financijsku situaciju institucija.

Članak 9.

Isključenje na temelju izbjegavanja umanjenja vrijednosti u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (d) Direktive 2014/59/EU

1. Sanacijska tijela mogu isključiti određenu obvezu ili kategoriju obveza iz bail-ina ako bi se tim isključenjem izbjeglo uništenje vrijednosti kako bi imatelji neisključenih obveza bili u boljem položaju nego što bi bili da je na prvo spomenute obveze ili kategorije obveza primijenjen *bail-in*.
2. Kako bi procijenila je li uvjet iz stavka 1. ispunjen, sanacijska tijela uspoređuju i procjenjuju ishod za sve vjerovnike koji proizlazi iz potencijalnog primjenjivanja ili neprimjenjivanja bail-ina, u skladu s člankom 36. stavkom 16. i člankom 49. stavkom 5. Direktive 2014/59/EU.

Članak 10.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 4. veljače 2016.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER